

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0862
in de zaken met rolnummers 1819-RvVb-0359-S en 1819-RvVb-0359-A

Verzoekende partij	mevrouw Candice TRUYENS vertegenwoordigd door advocaat Jürgen DE STAERCKE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9550 Hillegem (Herzele), Dries 77
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomenende partij	de bvba J. DE MULDER vertegenwoordigd door advocaat Tom HUYGENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 december 2018 de vernietiging van de bestreden beslissing. De zaak is gekend onder het rolnummer 1819-RvVb-0359-A. De verzoekende partij vordert naderhand met een aangetekende brief van 11 januari 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij. Deze zaak is gekend onder het rolnummer 1819-RvVb-0359-S.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 23 april 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een appartementsgebouw (27 wooneenheden) na het slopen van de bestaande bebouwing op de percelen gelegen te 1702 Dilbeek, Brusselstraat 330, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummer 288K en 288R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 20 februari 2019 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 7 maart 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomenende partij betreffende de vordering tot schorsing is verrat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing en vernietiging op de openbare zitting van 9 april 2019.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partij vraagt met een aangetekende brief van 29 maart 2019 om afstand van geding. Zij stelt dat er tussen partijen een dading is tussengekomen en zij onherroepelijk en definitief afstand doet van zowel het beroep tot vernietiging als de naderhand ingestelde vordering tot schorsing.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

V. KOSTEN

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. Nu de verzoekende partij afstand van geding doet, komt het gepast voor deze partij aan te merken als de in het ongelijk gestelde partij in de zin van artikel 33 DBRC-decreet.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld. De verzoekende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding maar kan, in het licht van haar afstand van geding, niet als een in het gelijk gestelde partij worden aangemerkt. De verwerende partij laat zich niet bijstaan door een raadsman en verzoekt niet om een rechtsplegingsvergoeding.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij voor wat de tussenkomst in de schorsingsprocedure betreft niet ten laste van de verzoekende partij te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partij van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partij kan moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij, bestaat het risico dat ze financieel wordt afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht bepaald op 300 euro ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 april 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER